

והיות והענין נחוצ ואני טרוד הלכתי להגאון

מהרש"ס נ"י והתיעצתי עמו והסכים עמדי

בגוף הלכה, דהיינו אם זה רק לפרקים לא נסמך על

בדיקת מהרי"ל, אמנם אם רואה תמיד כן מותרת ע"י

בדיקה הנ"ל של מהרי"ל שהיא אלימתא, אע"ג

דהחרי"ד שדי ביה נרגא, מ"מ נראה עיקר לסמוך ולא

להחזיק ריעותא שירד לסדקים מקודם, וכש"כ שלא

היה לה ווסת כלל, כי עכ"פ היא בחזקת טהרה ומותרת

לשמש, ע"כ היא תניח זה המוך סמוך לעשיית צרכיה

ג' פעמים, והעצה עפ"י בדיקת הרופאים, והטעם

שכתבנו לתלות בודע שלה שהיא אדום פקפק

הגרש"ס נ"י שלא לתלות תמיד ואם לא שמשו זמן

רב אין לתלות, מ"מ אחרי כי רז"ל חששו עליה עכ"פ

ו' עונות כמבואר בסימן קצ"ו שמה פולטת ש"ז, א"כ

גם כאן חיישינן שמה נחערב זרעה בש"ז של"י.¹⁰

והנה בסימן קפ"ז בטו"ז סק"י הקשה סתירת הרמ"א

כי לעיל סמך על מכה בלא בדיקה עיי"ש,

ונ"ל לחלק דבשלמא במכה אי אפשר לברר לגמרי

כי אפילו אם אין מוציא דם עתה, יכול להיות כי

ע"י חיכוך יוציא דם כי כן דרך המכה דנפצע

ונתייבש, ולא אמרינן איכא לברורי רק אם יכולים

לברר לגמרי והתם אי אפשר, משא"כ בבדיקת מ"ר

הוא בירור גמור, כי מכריע שלא בא מהמקור, וה"נ

לדעת הפוסקים שהוא בירור גמור, משא"כ לפי

החרי"ד לא הוה בירור גמור.

ולכאורה מהרמ"א עצמו יש לדקדק שאינו בירור

גמור דהא כתיב אח"כ אבל אם אינה

מרגשת כאב וכי' ודאי טמאה, ואי הוה בירור גמור

איך לא יועיל בדיקת מהרי"ל"י, ואין לומר בדוחק

דמיירי שלא בדקה, מ"מ מדלא הזכיר דאם בדקה

דזרע האשה היא דם נדות, בשם שלשלת הקבלה)¹¹

נמצא לפי"ז אם אינה רואה כי אם זה הקודט של

הער אם כן יש לתלות בו בודע האשה ולא בדם

נדות, ורגלים לדבר כי אינה שופעת כשאר נדות,

וגם סמוכים לו מש"ס נדה דף ל"א דמפורש דזרע

האב לובן, וזרע האם אדום, ובפרש"י התם ד"ה כל,

כתוב זרע האם שחור, וצ"ע מנ"ל לשנות מהגמרא

שכתוב אדום, וצ"ל שנתברר לרש"י כי כן מראיתי,

ע"כ מפרש ליה לש"ס עפ"י הגמרא האי שחור אדום

הוא אלא שלקה, נמצא אם רואים שזה בדיקת העד

נוטה לשחרות אז הנ"ל להקל בו, ובפרט אם גם

סביב לו מראה כשירה אשר כה"ג כתבנו להחזירו

דכל זמן שלא נגע בכשרה טהור הוא והרי סביב לו

מראה כשירה, יש עוד מקום דחוי לאצטרופי להחזיר

אם יסכימו הרבנים.

והגאון מהרש"ס דחה הראיה מרש"י דכוונתו על

שחור שבעין ועל הדם והדין עמו"י.¹²

ומה שכנגד הוא הכאב מהיכן, אמנם אינהו אמר

להקל לתלות בו שיש לה מכה או מן הכליות,

וכבר כתבנו כי זה דוקא אם יש לה ווסת אז הכאב

מורה על מכה, משא"כ סתם כאב בלא ווסת הוא

ווסת, וכעין זה כתב הרב בשו"ע סימן קצ"א סעיף

ד' בשם החכ"צ סימן מ"ו עיי"ש"י, ובלא"ה איכא

לברורי ויש בו מקום לתלות אחרי כי נעשה לה כן

רק אחר עשיית צרכיה הרי זה מורה כי בא מן

הטחורים אשר דרכם בכך, אחרי כי דוחקת עצמה

בכח בצרכיה, וכן אפשר שהוא מן הכליות, וכעת

אני מוטרד בעזה"ר ביסורים שיש בהם ביטול תורה

בחליי ביתי הי"ו ישלח דברו וירפא ושמתתא בעי

צלותא עדי ירווח לנו כ"ב כיר"א.

יא) כדי לכאר דבר זה אביא דברי הגמ' ורש"י בנדה דף ל"א איתא אביו מזריע הלבון שממנו עצמות וגידים וצפרנים

וכי' אמו מזרעת אודם שממנו עור ובשר ו"שערות ושחור שבעין", ע"כ. ופרש"י וז"ל כל אחד ואחד עולה למינו

לובן מן האיש ו"שחור מן האשה", עכ"ל. ורבינו הבין דזרע האשה שחור, וע"כ הוקשה לו למה שינה רש"י מדברי

הגמרא, והגרש"ס ביאר דבדאי דגם רש"י מודה שזרע האשה היא אדום, אבל האדום הזה יכול לייצר שערות ושחור

שבעין, ורבינו הודה לו בפירושו, ולכאורה מה שכתב הגרש"ס "דם" ט"ס וצ"ל שערות.